ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΔΥΟ ΓΡΑΝΑΖΙΑ

Η Μόχα σὲ δίλημμα ἐλευθερίες ἢ καταπίεση;

Η ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ἀληθινὴ βομβιστικὴ ἐνέργεια; Σκηνοθεσία; Προβοκάτσια; Ποιός μπορεῖ νὰ ἀπαντήσει μὲ βεβαιότητα; Ἡ ἱστορία τῆς ΕΣΣΔ., ἴσως πολὺ πλούσια σὲ ἀληθινὲς ψευτικὲς συνωμοσίες γιὰ νὰ μποροῦμε τοῖς μετρητοῖς τὶς ἐπίσημες ἢ ἀνεπίσημες ἐξηγήσεις ποὺ δίνονται καὶ θὰ δίνωνται κάθε φορὰ ἢ τὶς βόμβες τῆς Μόσχας. Ἂς ἀρκεστοῦμε νὰ ὑπογραμμίσουμε πὼς πολλὰ παράξενα ἐπεισόδια σημειώθηκαν κατὰ τὴν διάρκεια τῶν τελευταίων χρόνων στὴν πατρίδα τοῦ σοσιαλισμοῦ. Τὸ 1964, ἕνας πράκτορας τῆς Βόννης δέχτηκε μιὰ μεγάλη ἀμοιβὴ (δηλητηριώδης ἀμερικανικὴ οὐσία) στὴ διάρκεια λειτουργίας στὸν καθεδρικὸ ναὸ τοῦ Ζαγκόρσκ. Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνηση ἐξέφρασε τότε τὰ σωστά συλλυπητήριά της στὴν Ὁμοσπονδιακὴ Γερμανία, τονίζοντας ὅτι ὑπεύθυνοι τῆς ὑπόθεσης ἦταν οἱ «ἐχθροὶ» τῆς εἰρήνης.

Μερικὰ χρόνια ἀργότερα, ἕνας ἄνδρας μὲ στολὴ πυροβόλου ἐνάντια σ' ἕνα κρατικὸ αὐτοκίνητο στὴν εἴσοδο τοῦ Κρεμλίνου. Μιὰ βομβιστικὴ ἐνέργεια ἔγινε ἐπίσης καὶ στὸ Μαυσωλεῖο τοῦ Λένιν. Τὸ 1974, σημειώθηκε πυρκαγιὰ σὲ μιὰ στάση τοῦ μετρό. Πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο σχεδόν, ἕνα καταδρομικὸ ἐπλεόντασιαζε στ' ἀνοικτὰ τῶν σοβιετικῶν ἀκτῶν. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἀποκαλύψουμε τὴ μυστηριώδη σειρὰ πυρκαγιῶν σὲ θέατρο τῆς Γεωργίας, στὴ διάρκεια τοῦ ἐτῶν τοῦ 1975—76, τὸν πιλότο ποὺ «προτίμησε τὴν ἐλευθερία» κάτω ἀπὸ περίεργες συνθήκες στὴν Ἰαπωνία, μαζὶ μὲ τὸ Μίγκ—25, διάφορες ἀπόπειρες ἀεροπειρατείας, τὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν κατηγοριῶν γιὰ κατασκοπεία ἢ γιὰ σαμποτάζ.

Μποροῦμε μήπως νὰ ποῦμε πὼς ἄρχισε ἡ περίοδος τῆς βίας ἀντιπολίτευσης στὴν ἐξουσία τῶν σοβιέτ; Θὰ ἦταν κάπως παρακινδυνευμένο. Γεγονὸς εἶναι πάντως πὼς ἡ ἐξουσία αὐτὴ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσει μιὰ ὁλόενα καὶ μεγαλύτερη ἀμφισβήτηση ἀπὸ τὴν πλευρὰ ἑνὸς ὡρισμένου ἀριθμοῦ διοικουμένων της καὶ ὅτι ἄρχισε νὰ παρουσιάζει σημεῖα ἀμηχανίας. Γιατί;

Μιὰ σκέψη τοῦ Λένιν μᾶς βοηθάει στὸ νὰ βροῦμε τὴν ἀπάντηση: «Κάθε Κράτος εἶναι μιὰ εἰδικὴ ἐξουσία καταπίεσης ποὺ κατευθύνεται ἐνάντια στὴν καταπιεσμένη τάξη. Ἑπομένως, κανένα Κράτος δὲν εἶναι οὔτε ἐλεύθερο, οὔτε λαϊκό». Ἡ φιλοσοφία τοῦ Μάρξ ποὺ τὴ διατύπωσε ἀπειρες φορές, ἦταν ἡ γρήγορη ἐξαφάνιση τοῦ Κράτους. Ἡ «δικτατορία τοῦ προλεταριάτου» ἦταν στὸ μυαλό του κάτι τὸ πρόσκαιρο: «Ἡ ἐργαζόμενη τάξη θὰ ἀντικαταστήσει, στὴ διάρκεια τῆς ἐξέλιξής της, τὴν παλιὰ ἀστικὴ κοινωνία μ' ἕνα σύστημα ποὺ θὰ καταργήσει τὶς τάξεις καὶ τὸν ἀνταγωνισμό τους καὶ δὲν θὰ ὑπάρχει πιὰ καθαυτὸ πολιτικὴ ἐξουσία, ἐφόσον ἡ πολιτικὴ ἐξουσία εἶναι, γιὰ τὴν ἀκρίβεια, ἀπόρροια τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἀστικῆς κοινωνίας». Ποιός θὰ τολμοῦσε νὰ ἰσχυριστεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει πιὰ στὴ σημερινὴ ΕΣΣΔ «Κράτος» «πολιτικὴ ἐξουσία»; Καὶ σὰ συνέπεια, γιὰ νὰ ἀρκεστοῦμε στὸ λεξιλόγιο τῶν πατέρων τοῦ κομμουνισμοῦ, «καταπίεση» καὶ «ἀνταγωνισμός»;

Γιὰ ἕνα ὡρισμένο διάστημα, ἡ τρομερὴ πυγνὴ τοῦ Στάλιν, τὸ πάχος τοῦ σιδερένιου παραπετάσματος, ἡ τυφλὴ πίστη ἑκατομμυρίων κομμουνιστῶν σ' ὅλο τὸν κόσμο, ἐπέτρεψαν στὸ Σοβιετικὸ Κράτος νὰ καταδικάσει, στὴ σιωπὴ ὅλη τὴν ἀμφισβήτηση σ' ὅλη τὴν ἔκταση τοῦ ἐδάφους ποὺ πέρασε κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία του. Ἀλλὰ ἡ καταδίωξη τελειώνει πάντοτε μὲ ἀποτυχία. «Σάνγκουὶς μαρτύρουμ, σέμεν κριστιανόρουμ»: «τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων εἶναι ὁ σπόρος τῶν χριστιανῶν». Ἡ καταπίεση δὲν ἐμπόδισε οὔτε τὴ Μεταρρύθμιση, οὔτε τὴν ἐπανάσταση, οὔτε τὴν ἀποαποικιοποίηση. Τὸ Ἰσραὴλ ἀναστήθηκε μέσα στὰ στρατόπεδα ἐξόντωσης.

Τὸ σῶμα τοῦ Στάλιν δὲν εἶχε ἀκόμα παγώσει ὅταν οἱ συνεργάτες του, λυτρωμένοι ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸν τρόμο μέσα στὸν ὁποῖο τοὺς εἶχε κάνει νὰ ζοῦν, ἔστελναν στὴ φυλακὴ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀστυνομίας του, ἐπέταζαν μιὰ πλατιὰ ἀμνηστία καὶ βελτίωναν τὸ καθεστὼς τῶν στρατοπέδων. Ἀλλὰ τίποτε δὲν εἶναι πιὸ δύσκολο ἀπὸ τὸ νὰ ἐλέγξεις τὸ λασκάρισμα τῆς καταπίεσης. Ὁ Χρουστσόφ, κοινοποιώντας τὴ μυστικὴ του ἔκθεση γιὰ τὰ ἐγκλήματα τοῦ Στάλιν, ἄνοιξε τὸ κουτὶ τῆς Πανδώρας ἀπ' ὅπου ξεπήδησαν ἀμέσως τὰ δαιμόνια τῆς διεκδίκησης μὲ ὅλες τὶς δυνατὲς μορφές: ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, ὑλικὴ εὐημερία, πολιτικὴ ἐλευθερία. Μάταια προσπάθησαν νὰ ξαναγυρίσουν πρὸς τὰ πίσω. Ἔγινε ἡ εἰσβολὴ στὴν Οὐγγαρία ἀκολούθησε ἡ βαθμιαία ἀνάκληση τῶν ἐλπίδων τοῦ πολωνικοῦ Ὀκτώβρη, ἡ ἐπέμβαση στὴν Τσεχοσλοβακία, οἱ δίκες ὁ ἐπαναλαμβανόμενος ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ ὕφεση δὲν πρέπει νὰ ἐπεκταθεῖ καὶ στὸν ἰδεολογικὸ τομέα.

Ἀλλὰ τί εἶναι σήμερα ἡ ἰδεολογία; Πρὶν ἀπὸ πολὺν ἤδη καιρὸ ὁ Ἀμερικανὸς διπλωμάτης Τζώρτζ Κένναν τὴν καθώριζε σὰν «τὸ συκόφυλλο τῆς Σοβιετικῆς καλῆς ὑπόληψης». Τὰ ἀπίστευτα συνθήματα χωρὶς περιεχόμενο ποὺ διαβάζει κάποιος στοὺς τοίχους τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς, τὸ λιτανευτικὸ καὶ στατιστικὸ ὕφος τῶν λόγων ποὺ ἐκφωνοῦν οἱ ἡγέτες ὅλα αὐτὰ πιστοποιοῦν πὼς ἡ ἐπαναστατικὴ φλόγα ἔχει πέσει σὲ φοβερὸ βαθμὸ στὴν πατρίδα τοῦ σοσιαλισμοῦ. Αὐτὸ ποὺ ἐμπνέει τώρα τὰ ἑκατομμύρια τῶν Σοβιετικῶν εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἡ βιομηχανικὴ περιπέτεια, εἶναι ὁ πατριωτισμός, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ ἐπιδίωξη, μὲ χίλια—δυὸ μέσα, μιᾶς πιὸ ἄνετης ὑλικῆς ζωῆς καὶ σπάνια ἡ κομμουνιστικὴ πίστη.

Ὅπως ἡ παρακμὴ τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν στὴ Δύση γεννᾶ κύρια στοὺς κόλπους τῆς διανόησης, τὴν ἀμφισβήτηση τῆς ἀστικῆς κοινωνίας, ἔτσι καὶ ἡ παρακμὴ τῶν μπολσεβικικῶν ἀξιῶν στὴν Ἀνατολὴ γεννᾶ, ἐπίσης καὶ κύρια στοὺς κόλπους τῆς διανόησης, τὴν ἀμφισβήτηση τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας. Ὁ τρόπος ζωῆς ὀρισμένων ἡγετῶν ποὺ ἔχουν ἀποκοπεῖ ἀπὸ τὸ λαὸ δημιουργεῖ καὶ διαδίδει τὴν ἐντύπωση ἑνὸς διαζυγίου ἀνάμεσα στὰ λόγια καὶ στὶς πράξεις καὶ δὲν μπορεῖ ὁ Μπρέζνιεφ νὰ ἐλπίζει, ἀποσιωπώντας τὰ γεγονός τῆς — «ἀξιοθρήνητης», σύμφωνα μὲ τὸν Μαρξαί — ἀνταλλαγῆς ἀνάμεσα στὸ Μπουκόφσκυ καὶ στὸν Κορβαλάν, νὰ ξανακερδίσει μιὰ ἀξιοπιστία ποὺ κλονίστηκε δυνατὰ ἀπὸ τὶς ἐκπομπὲς τῶν ξένων ραδιοφωνικῶν σταθμῶν καὶ ἀπὸ τὴ «ραδιοαρβύλα».

Στὴν ἀρχή, ἡ ἐξουσία πίστευε πὼς μποροῦσε νὰ γλυτώσει κάνοντας ὅτι ἀγνοεῖ κάθε ἀμφισβήτηση, ἐξομοιώνοντας τὶς σπάνιες ἐκδηλώσεις της μὲ ψυχικὲς διαταραχὲς ποὺ θεραπεύονται μέσα σὲ ψυχιατρεῖα. Καὶ μετά, μποροστὰ στὴν ἔκταση τῆς ξένης διαμαρτυρίας, μποροστὰ στὴν ἀποφασιστικότητα ἀτόμων ἀντιφρονούντων σὰν τὸν Ἀντρέϊ Ζαχάροφ, ἀναγκάστηκε νὰ χαλαρώσει τὰ σκοινιὰ νὰ ἀνέβει νὰ σύστεσκπατριστοῦν πολλοὶ διανοούμενοι καὶ καλλιτέχνες, ἀπὸ τὸ Σολζενίτσιν μέχρι τὸν Ροστροπόβιτς. Ἀλλὰ ἀντὶ νὰ τιθασεύσουν τὸ ρεῦμα, τὰ μέτρα αὐτὰ τὸ διόγκωσαν: οἱ δισταχτικοὶ ἤρραν θάρρος. Εἶναι γεγονὸς πὼς ὅταν εἶδαν ὅτι οἱ ἀρχὲς τῆς σημερινῆς ΕΣΣΔ., ὑποχωροῦν, ὅλοι λίνο —πολὺ ἄρχισαν νὰ κριτικάρουν. Δέν περνᾶ μέρα ποὺ νὰ μὴν ἔρθει ἀπὸ τὴ Μόσχα, τὴν Πράγα ἢ τὴ Βαρσοβία, ὁ ἀντίλαλος κάποιας ἐκδήλωσης ἀντιφρονούντων.

Ἔτσι, ἀνασυένη μέσα στὰ νεανάζια, ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνηση ἀναγκάστηκε νὰ κάνει ἕνα βῆμα περισσότερο ὅταν ἀπέλασε τὸν Ἡλιούστε, κι... ὕστερα τὸν Μπουκόφσκυ, δυὸ ἀνθρώπους ποὺ εἶναι ὁλοφάνερο πὼς εἶναι ἀπόλυτα ἀνιεῖς στὸ μυαλὸ πρᾶγμα ποὺ ἀποδείχνει καὶ στοὺς πιὸ ἐπιφυλακτικοὺς πὼς τὰ ψυχιατρικὰ ἄσυλα στὴ Σοβιετικὴ Ρωσία εἶναι τὶς περισσότερες φορὲς πολιτικὲς φυλακές. Οἱ «ρεαλιστὲς» θὰ τὸ χαρακτηρίσουν σὰν λάθος: ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ποτὲ λάθος ὅταν προχωρεῖ κάποιος πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση βρίσκεται σήμερα σ' ἕνα ἀποφασιστικὸ σταυροδρόμι: ἢ θὰ ἀντλήσει τὸ δυναμισμὸ ἀπὸ τὴ φανταστικὴ βιομηχανικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξή της, θὰ μεταχειρίζεται τοὺς πολίτες τῆς αὐτοκρατορίας της σὰν ὥριμους ἀνθρώπους καὶ θὰ τοὺς ἐπιτρέψει νὰ προχωρήσουν ἐπιτέλους σ' ἕνα μίνιμουμ πολιτικῆς ἐλευθερίας ποὺ τὸ δικαιοῦνται μετὰ ἀπὸ τόσες προσπάθειες καὶ θυσίες. Ἢ, θὰ βρεῖ... πρόσχημα τὶς βομβιστικὲς ἐνέργειες στὴ Μόσχα γιὰ νὰ πιαστεῖ σὲ ἕνα ἄλλο γρανάζι: τὸ γρανάζι τῆς καταπίεσης ποὺ θὰ προκαλέσει ἐναντίον της τὴν παγκόσμια κοινὴ γνώμη, μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς ξένους κομμουνιστές. Μπορεῖμε νὰ ποῦμε πὼς θὰ πρέπει νὰ ἔχει ἀρχίσει μιὰ βίαιη διαμάχη πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα πίσω ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ Κρεμλίνου καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποκλείσουμε τὸ ἐνδεχόμενο τῆς προσφυγῆς στὴν ἀπλῆ καὶ καθαρὴ προβοκάτσια ἀπὸ τὴ συντηρητικὴ πτέρυγα τοῦ κόμματος πρεκειμένου νὰ πετύχει τοὺς σκοπούς της.

Αὐτὸ ποὺ συμβαίνει στὴν Ε.Σ.Σ.Δ., ἐξάλλου, δὲν εἶναι μεμονωμένο γεγονός. Στὴν Πορτογαλία, στὴν Ἱσπανία, στὴν Ἑλλάδα, χρόνια καὶ δεκαετίες δικτατορίας καὶ καταπίεσης ὡδήγησαν στὴ νίκη τῆς δημοκρατίας. Ἀπὸ τὴν Ταϋλάνδη μέχρι τὴν Ἀργεντινή, ἀπὸ τὸ Ἰράν μέχρι τὴ Βραζιλία, ἡ πιὸ ὠμὴ καταπίεση δὲν μπορεῖ νὰ νεκρώσει τὸ λαϊκὸ αἴτημα γιὰ δικαιοσύνη καὶ ἐλευθερία. Ἀκόμη καὶ στὴν Κίνα, ὅπου ἡ χειραγώγηση τῶν ἀνθρώπων φαίνεται νὰ ἔχει φθάσει στὴν τελειότητα μιᾶς μεσαιωνικοπολιτείας, ἄρχισε τελευταῖα νὰ ἐκδηλώνεται πιεστικὰ ἡ θέληση τῶν κυβερνωμένων νὰ λένε τὴ γνώμη τους καὶ νὰ κατευθύνουν τὶς ἀποφάσεις καὶ τὶς ἐπιλογὲς τῶν κυβερνώντων.

Τὸ δίδαγμα τῶν τελευταίων αὐτῶν ἐτῶν εἶναι ὅτι ὁ ὁλοκληρωτισμὸς τῆς Δεξιᾶς ὅπως καὶ τῆς Ἀριστερᾶς, μπορεῖ νὰ κατασταλεῖ γιὰ ὁλόκληρα χρόνια τὴν... παραπάνω θέληση, ἀλλὰ δὲν κατορθώνει ποτὲ νὰ τὴν ἐξαφανίσει. Μόλις ἡ ἐξουσία ἀδυνατίσει — καὶ δὲν ὑπάρχει ἐξουσία ποὺ νὰ μὴν ἀποδυναμώνεται κάποια μέρα — ἀμέσως ἐξαπολύεται ἐπιτακτικὴ αὐτὴ ἡ θέληση. Ἐφόσον ἡ ἐξουσία θὰ πρέπει νὰ τὴν ἀντιμετωπίσει, γιατί νὰ μὴ πάρει τὸ προβάδισμα καὶ νὰ μὴν ἐφαρμόσει ἐπιτέλους στὴν πράξη αὐτὴ τὴ δημοκρατία καὶ αὐτὸ τὸ σοσιαλισμὸ ποὺ τόσο ὑμνολογοῦνται μὲ τὰ λόγια;

Ἀπονομὴ χρηματικῶν βραβείων σὲ φοιτητὲς

ἀπὸ τὸ Σύλλογο "Συμπαράσταση,,

ΘΑ ΓΙΝΗ ΤΗΝ Ε ΧΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

Τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ ὁ Σύλλογος γονέων καὶ φίλων τῶν σπουδαστῶν «Ἡ συμπαράσταση» θὰ ἀπονείμη χρηματικὰ ἔπαθλα σὲ φοιτητὲς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν ποὺ ἐπρώτευσαν κατὰ τὸ προηγούμενο ἀκαδημαϊκὸ ἔτος.

Ἡ ἀπονεμὴ θὰ γίνη στὸ ἀμφιθέατρο τῆς Πανεπιστημιουπόλεως κατὰ τὴν τελετὴ γιὰ τὴν Ἑορτὴ τῶν Γραμμάτων, ποὺ θ' ἀρχίση τὶς 6 τὸ ἀπόγευμα.

Θὰ βραβευθοῦν 18 φοιτητὲς μὲ 5.000 δραχμὲς ὁ κασένας. Ὅμοια βραβεῖα θὰ ἀπονεμηθοῦν στοὺς πρωτεύσαντας σπουδαστὲς τοῦ ΚΑΤΕ Πατρῶν κατὰ σειρὰ χῶς.

Οἱ φοιτητὲς ποὺ θὰ βραβευθοῦν τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ εἶναι οἱ κάτωθι:

α) Πολυτεχνικῆς Σχολῆς:

Τμῆμα μηχανολόγων μηχανικῶν Ν κ. Ζάννης τοῦ 6' ἔτους καὶ Ε' ἔτους Παπαντωνόπουλος τοῦ Ε' ἔτους.

Τμῆμα ἠλεκτρολόγων μηχανικῶν Δημ. Καρέλης τοῦ Β' ἔτους καὶ Γεώργ. Βενιεράκης τοῦ Ε' ἔτους.

Τμῆμα πολιτικῶν μηχανικῶν Ἀνδρ. Παναγόπουλος τοῦ Β' ἔτους, Θεόδ. Γαλιατσάτος τοῦ Γ' ἔτους καὶ Γεώργ. Μήλιας Ἀργείτης τοῦ Ε' ἔτους.

6) Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς:

Τμῆμα μαθηματικόν. Δημ. Μαρίνης τοῦ Β' ἔτους, Ἀναστ. Μπρᾶς τοῦ Γ' ἔτους καὶ Ἀνδρονίκη Πετράκη τοῦ Δ' ἔτους.

Τμῆμα Χημικὸν: Εὐγενία Πριλιέρη τοῦ Β' ἔτους, Νικολέτσα Θεοτοκάτου τοῦ Γ' ἔτους καὶ Γεώργ. Τσούπρας τοῦ Δ' ἔτους.

Τμῆμα Φυσικὸν: Διον. Μπονάτος Β' ἔτους, Εἰρήνη Ψύλλου Γ' ἔτους καὶ Γεώργ Ζησιμόπουλος Δ' ἔτους.

Τμῆμα βιολογικὸν: Μαρούσω Μαλίγκου Γ' ἔτους καὶ Μαριγούλα Μαργαρίτη Δ' ἔτους.

Ἐκτὸς τῶν βραβείων αὐτῶν ὁ Σύλλογος «Ἡ Συμπαράσταση» ἐνισχύει οἰκονομικά:

1) Ἕνα κωφάλαλο φοιτητὴ τοῦ χημικοῦ τμήματος μὲ 2.500 δρχ. τὸ μῆνα.

2) Ἕνα φοιτητὴ τοῦ τμήματος μηχανολόγων — μηχανικῶν μὲ 1.500 δρχ. τὸ μῆνα.

3) Ἕνα φοιτητὴ τοῦ τμήματος ἠλεκτρολόγων μηχανικῶν μὲ 1.500 δρχ. τὸ μῆνα.

— Ἀνὰ 10.000 δρχ. οἱ ἑταιρεῖες Ἀχάϊα—Κλάους, Ἀμιαντίτ, Γενικὴ Ἀσφάλεια «Κόσμος» Β.Κ. Δημητρόπουλος καὶ ὁ κ. Ἐμμ. Σκούρτης ἐξ Ἀθηνῶν.

— Ἀνὰ 9.000 δρχ. οἱ κ.κ. Θεοδ. Μεντζελόπουλος καὶ Χρ. Χρυσανθακόπουλος.

— Ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Πατρῶν 6.000 δρχ.

— Ἀνὰ 5.000 δρχ. ὁ Σύλλογος Ἐργοληπτῶν Δημ. Ἔργων, τὸ Τεχνικὸ Ἐπιμελητήριο, τὸ Ἐμπορικὸ Ἐπιμελητήριο, ὁ Εἰσαγωγικὸς Σύλλογος, οἱ ἑταιρεῖες Βασιλόπουλος καὶ Χλιάπας, Ὀρυζόμυλοι Πατρῶν, Σέλμαν (Ἀθηνῶν), Βιομηχανία ἐέρματος Ἰτεῶν, Δοῦρος Α.Ε. Λέμεντ Κούκουνας καὶ Κροντηράς καὶ οἱ κ.κ. Ἰω. Καγιάφας, Ἀνδρ. Μόρφης, Παν. Γεωργαντᾶς, Μιχ. Καλογεράκης, Χαρ. Κρητικός, Νικ. Παππᾶς καὶ Ἰω. Καραπιπέρης (ἐξ Αἰγίου).

— Ἀνὰ 3.000 ὁ Φαρμακευτικὸς Σύλλογος, ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἑρμῆς» καὶ ἡ κ. Γαλάτεια Νικολοπούλου.

— Ἐπίσης προσέφεραν ἡ Α.Β.Ε.Ξ 2.000 δρχ. καὶ ἡ ΡΑΝΝΙΑ 1.000 δρχ.

Σύνολο προσφορῶν 194.000 δρχ.

Ὁ Σύλλογος «Ἡ Συμπαράσταση» μὲ ἀποκοίνωσή του ἐκφράζει θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τοὺς βραβευμένους φοιτητὲς καὶ τοὺς παρακαλεῖ νὰ προσέλθουν στὴν τελετὴ γιὰ τὴν παραλαβὴ τῶν βραβείων τους προσωπικὰ ἢ στὴν ἀνάγκη μὲ ἐξουσιοδοτημένο ἀντιπρόσωπό τους. Ἰδιαίτερη χαρὰ καὶ συγκίνηση θὰ ἔδινε ἡ παρουσία τῶν γονέων τῶν βραβευμένων καὶ λοιπῶν φοιτητῶν.

Ὁ Σύλλογος ἐπίσης ἐκφράζει τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς διαφέτες διὰ τὴν ἀπονεμὴ βραβείων καὶ τοὺς παρακαλεῖ νὰ προσέλθουν στὴν τελετὴ τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὴν ὁποία θὰ γίνη καὶ ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

Ἡ οἰκονομία τῆς Κύπρου

Ἔντεξε στὴ δοκιμασία

ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕ ΠΡΟΟΔΟ

ΡΩΜΗ. Ἡ Ἰταλικὴ Ἐπιθεώρηση «Ἰλ Μόντο» σὲ ἄρθρο μὲ τίτλο «Ἡ ἐλευθερία πληρώνεται» γράφει σχετικὰ γιὰ τὴν Κύπρο:

«Ὅταν τὸ φθινόπωρο τοῦ 1974 τὸ τουρκικὸ ἐκστρατευτικὸ σῶμα ἀποβιβάστηκε στὴν Κύπρο, καταλαμβάνοντας τὸ 40% τῆς νήσου, ἡ Ἑλληνοκυπριακὴ κοινότητα (560.000 ἐναντι 140.000 Τουρκοκυπρίων, ποὺ οἱ δυνάμεις τῆς Ἄγκυρας πῆγαν νὰ προστατεύσουν) ἔχασε τὸ 41% τῶν κτηνοτροφικῶν πόρων, τὸ 46% τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τὸ 48% τῆς δυναμικότητας τῶν ἀγροτικῶν ἐξαγωγῶν. Ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες — προστίθεται — ἀφαιρέθηκε τὸ 70% τῆς ἐθνικῆς παραγωγικότητας. Καὶ σ' αὐτὸ θὰ προστεθεῖ καὶ ἡ φυγὴ τοῦ πληθυσμοῦ ὁλόκληρων χωριῶν, γιὰ ν' ἀποφύγουν τοὺς Τούρκους, ἢ πιὸ ἀπλᾶ, ὁ δισταγμὸς τῶν Ἑλληνοκυπρίων ἀπὸ τὸ κατεχόμενο τμῆμα, καθὼς καὶ οἱ 160.000 πρόσφυγες.

Ἀνάμεσα στοὺς Ἑλληνοκυπρίους — σημειώνεται στὴ συνέχεια — ὑπάρχουν ἀκόμα 13.500 ἄστεγοι, ποὺ ἀντιμετωπίζουν τὸν τρίτο χειμῶνα στὶς σκηνὲς ἀλλά, ἀφήνοντας κατὰ μέρος τὸ λυπηρὸ αὐτὸ σημεῖο, ἡ οἰκονομία τῆς Ἑλληνικῆς περιοχῆς περνάει μιὰ περίοδο ἀληθινοῦ θαύματος, ποὺ προκαλεῖ κατάπληξη στοὺς παρατηρητές.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὑπογραμμίζεται ἡ πρόοδος στὸν τομέα τῆς γεωργίας καὶ παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς: Καὶ σὲ ἄλλους τομεῖς τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς οἰκονομίας σημειώθηκαν ἐπιτυχίες. Ἡ ἀνεργία μειώθηκε ἀπὸ 33% σὲ 15% καὶ ὁ πληθωρισμὸς συγκρατήθηκε στὸ 4,5%. Τὰ ξενοδοχεῖα, εἶναι γενικά, γεμάτα. Οἱ ἀφορμεταφορὲς ἐπιβατῶν διπλασιάστηκαν, σὲ σύγκριση μὲ τὸ 1975, τῶν δὲ ἐμπορευμάτων τριπλασιάστηκαν. Τὰ ἀποθέματα σὲ ξένο συνάλλαγμα ἐπαναγυρίσαν στὰ πρὸ τῆς εἰσβολῆς ἐπίπεδα, δηλαδὴ στὰ 135 ἑκατομμύρια στερλίνες. Ὅλ' αὐτὰ ἔγιναν χάρη σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ συμπτώσεις καὶ εἰδικὰ χάρη στὴ βοήθεια καὶ τὰ δάνεια τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, τοῦ ΟΗΕ, τῶν ΗΠΑ, τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ στὸ γεγονὸς ὅτι, στὴν Κύπρο, οἱ τιμὲς καὶ οἱ μισθοὶ ἔχουν παραμείνει ἀμετάβλητοι, ἐνῶ ἀνέβαιναν σὲ ὅλες τὶς ἄλλες περιοχὲς τῆς Μεσογείου. Τέλος, βοήθησε πολὺ καὶ ἡ εἰσροὴ πλούσιων Λιβανέζων... Εἶναι ὅμως ἀναμφίβολο πὼς, ἡ οἰκονομικὴ ἔξαρση τῶν Ἑλληνοκυπρίων, ὀφείλεται, κατὰ μεγάλο μέρος, στὸ ἐπιχειρηματικὸ πνεῦμα αὐτῆς τῆς κοινότητας καὶ στὴν ἀνάγκη, μετὰ τὴν εἰσβολὴ νὰ βρεθοῦν νέες ἐμπορικὲς διέξοδοι καὶ νέα προϊόντα πρὸς πώληση.

Ἡ κατάσταση στὸν ἑλληνικὸ τομέα — καταλήγει τὸ ἄρθρο — εἶναι σαφῶς ἀντίθετη μ' ἐκείνη ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν τουρκικὴ ζώνη... Τὸ νόμισμα ἄλλαξε γιὰ νὰ εἰσαχθῆ ἡ τουρκικὴ λίρα. Τὰ ἀεροπλάνα κάνουν ἐνδιάμεσο σταθμὸ μόνο στὴν Τουρκία καὶ γιὰ νὰ τηλεφωνήσει κανεὶς στὸ ἐξωτερικὸ πρέπει ἀναγκαστικὰ νὰ περάσει ἀπὸ τὸ τηλεφωνικὸ κέντρο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Παρόλο ποὺ ὁ τομέας τῶν οἰκοδομῶν ἐμφανίζει κάποιο σημεῖο ἀναρρώσεως καὶ παρόλο ποὺ τὸ 1976 σημειώθηκε κάποια ἀφθονία στὴ συγκομιδὴ τῶν δημητριακῶν, ἡ οἰκονομία λιμνάζει. Κατὰ ἕνα μέρος, σύμφωνα μὲ τοὺς Τούρκους, αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ἐμπάργκο... Ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης ἀλήθεια πὼς ἡ ἀγνοια, ἡ ἀνικανότητα, καὶ τὸ αἴσθημα μοιρολατρείας τῶν Τουρκοκυπρίων ἔχουν συντελέσει γιὰ τὸ ὑπόλοιπο. Αὐτοί, λοιπὸν (οἱ Τουρκοκύπριοι), δηλώνουν ὅτι εἶναι ἱκανοποιημένοι. «Τουλάχιστον, εἴμαστε ἐλεύθεροι», λένε στοὺς ἐπισκέπτες.

4) Ἕνα Κύπριο σπουδαστὴ τοῦ ΚΑΤΕ με 1.000 δρχ. τὸ μῆνα.

Γιὰ τὰ βραβεῖα καὶ τὶς ὑποτροφίες ποὺ προσφέρει ὁ Σύλλογος προσέφεραν:

— Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος 18.000 δρχ.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΦΥΛΑΓΩΓΟΥΝ ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΥΝ
ΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ, Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 17

Προσκλητήρια Γάμων
«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»
Ἁγ. Νικολάου 32 — ΠΑΤΡΑΙ

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΘΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ ΜΑΣ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΥΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
«VENIS»
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244-ΠΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΗΛ. 272-354
Περιλαμβάνει τμήματα
★ Αἰσθητικῆς ★ Γυμναστικῆς
★ Κομμωτικῆς ★ Κατάστημα καλλυντικῶν ★ Μπουτίκ
★ Κατάστημα δώρων κλπ.
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ
ἀπὸ αἰσθητικούς, ἰατρούς καὶ σωματικῆς ἀγωγῆς

ΠΕΤΡΑΔΑΚΙ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΜΕΧΡΙ ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Ξεφάντωμα μὲ ἀστέρια τῆς Ἀθήνας

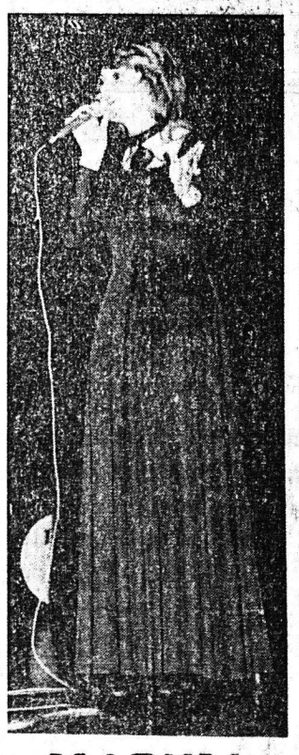

ΛΟΥΙΖΑ ΜΕΛΙΝΤΑ
ΜΑΡΙΝΑ
ΘΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
Ὁ σολίστ τοῦ μπουζουκιοῦ
ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ
μὲ τὴ 10μελῆ ὀρχήστρα τους
Ἐξασφαλίσατε ἐγκαίρως τραπέζι
ΤΗΛΕΦ. 324-830

ΚΑΝ-ΚΑΝ
Συνεχίζουμε κάθε βράδυ τὶς ἐπιτυχίες μας—μὲ τὴν πρώτη ὀρχήστρα τῶν Πατρῶν
ΤΑΚΗ